

El camí vivencial de Jordi Arbonès

Text > JORDI DORCA

Podria definir *Camí de ronda* com un recorregut emocional i vivencial pels anys vuitanta i noranta a Girona, també com un llibre de records d'infantesa i adolescència, com una crònica de viatges, com un dietari, com un retrat poètic de la vida de l'escriptor Jordi Arbonès o fins i tot com un epistolari. Si catalogués el llibre amb només alguna de les definicions anteriors, em quedaria curt, i si les utilitzo totes, també. Aquests textos d'Arbonès són un exemple molt interessant de la literatura híbrida, aquella que es mou trepitjant fronteres de gènere i que a còpia de trepitjar-les va esborrant les línies divisòries per acabar creant un llibre inclassificable, una literatura «mestissa» que es rebel·la contra la taxonomia.

Aquesta mena de dietari en forma de tríptic, el componen petits textos capitulats que volen deixar constància de l'experiència viscuda, una experiència que transita per l'anecdota de la quotidianitat, passa per les vivències més personals, s'atura en retrats de personatges, ens mostra quaderns de viatges i ens obsequia amb petits assajos, relats de ficció, descripcions d'ambients, sentències aforístiques i fragments de prosa poètica. Cada línia ens transmet la necessitat de l'autor de fer un buidatge personal, de viatjar cap a la memòria, de posar en ordre els pensaments, i també una voluntat de qüestionar i

entendre el món que l'envolta. Molts dels fragments estan redactats des de la proximitat amb el lector i alguns es remunten a un receptor conegut (Eva), un fet que l'acosta a un interessant gènere epistolar del qual no tenim la carta de resposta.

Les vivències exposades van des dels seus retrats de joventut fins a l'hostal dels pares a Calella, el turisme a la Costa Brava («Souvenirs, souvenirs»), els seus dies a la Girona dels anys vuitanta i noranta («Perquè una ciutat sigui culturalment viva, s'ha de somoure en el ferment de la rebel·lia»), els seus viatges per paratges d'Àsia, l'Amèrica del Sud o Europa («Vull veure món. Incompreensible»), la seva experiència a l'internat («xipollejàvem amb l'horror de la sang de Crist»), els retrats musicals («Cohen ens parlava des d'una casa misteriosa»), les reivindicacions d'escriptors («Vagi un brindis sec per Pedrolo»), la pèrdua i l'absència («la vida real es va acabar quan se'n va anar»), les reflexions del món d'avui («la vida funciona a partir de la puresa del màrqueting»), les evocacions sentimentals que provoquen els objectes («el bust de "porexpan", en el qual s'arreglava la peruca amb una paciència infinita»), les vendes forçoses per falta de diners («el rau-rau comença quan decideixes vendre't els discos») i els retrats de gent i paisatges. Tot això es van superposant

Jordi Arbonès, Nif
Camí de ronda

PREMIER EDITION

ARBONÈS, JORDI. *Camí de ronda*. Girona: Diputació de Girona, 2019. 235 p. (Col·lecció Josep Pla)

al llarg de les pàgines. No hi ha ordre aparent, ni cronològic. És una evocació desordenada com la mateixa memòria. No és un camí lineal, sinó que en són molts els que vas recorrent per etapes, i al final acabes coincidint allà mateix, a l'experiència vital d'un autor que domina a la perfecció les eines de l'ofici.

Mai més invisibles

Text > MIRACLE SALA

Dones de les terres gironines que han fet història és un recull biogràfic elaborat a quatre mans per un pare i una filla que comparteixen l'amor per la llengua, la cultura i la docència. L'empremta professional s'evidencia en l'estructura d'aquesta obra, que ja té més d'un any d'història. O hauríem de dir, de «herstòria», per la temàtica i sobretot per la intenció de fer visibles els noms de moltes dones que han estat silenciades per la història i el re-

coneixement. Són, en total, 105 biografies, 87 de les quals redactades a la manera d'una semblança (amb els aspectes més rellevants i curiosos de la vida, citacions, testimonis i bibliografia) i 18 com a perfils biogràfics, més concisos per l'escassetat de fonts documentals. Carles i Montserrat Bastons han realitzat una tasca ingent en la cerca d'informació, remenant biblioteques i arxius, visitant ajuntaments i entrevistant familiars i amics de les dones referenciades. La redacció i presentació dels resultats revelen la seva voluntat tant de justícia històrica com de pedagogia i generositat cultural. Obres d'aquesta mena són necessàries per equilibrar el

reconeixement de totes les parts que formen la societat, mostrant i enriquint el paisatge humà del nostre territori.

Les biografies pertanyen a dones ja traspassades i estan ordenades alfabèticament. La tipologia és variadíssima. Cronològicament, el registre més antic correspon a Emma (880-942), primera abadessa de Sant Joan de les Abadesses, i el més recent a Rosa Maria Massegoda (Sant Feliu de Guíxols, 1974-2006), activista política, literària i cultural a qui la mort arrabassà massa de pressa. Vinculades a les lletres, hi apareixen figures de renom (com Caterina Albert, M. Àngels Anglada, Aurora Bertrana, Carme Guasch,